



**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Præbendis & dignitatibus. Consilium CCXLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

(quam non facit ipsum indultum, sed facere Nominatoribus permittit) is, ad quem fit nominatio, habuerit beneficii, de quo agitur, qualemcumque dispositionem.

Advocatus, qui pro Domino Ioanne de Wilde confecit Replicam, obiectionem istam videtur desumpisse ex Petro Rebuffo, d. *quæst.* 15. nu. 32. sed non satis bona fide. Non enim hoc ille tradidit, quod beneficia post concessionem indulti seu privilegij nominationis creata non comprehendantur sub indulto, ut in dicta Replicam assumitur; quia id verum aut iuri consentaneum non est; sed hoc dumtaxat, quod beneficia creata post datam seu factam nominationem, non debeantur nec acceptari possint ex ipsa nominatione: quod rei propositæ accommodari non potest. Et ne ex ancipiti, aut distorta aliqua dictorum verborum interpretatione hæc illius traditio ad ipsum indultum seu gratiam nominandi trahi possit, seipsum declarando, & apertius interpretando subiecit postea idem Rebuffus (quod dictus Advocatus vel non legit vel dissimulat) quod beneficium de novo creatum deberi possit illi, qui post creationem beneficii nominatus fuerit. Qui est casus nostri Domini Ioannis Ravenstein nominati in anno octuagesimo sexto, & sic multis annis post dictam erectionem Episcopatus Gandavenfis. Diligens itaque, & accurata verborum tam dicti indulti in permissu illius usu interpretatio, quam præfati Rebuffi in hoc juris articulo explicatio, evidenter demonstrant hoc nominationis indultum, extendi posse, & locum obtinere in quibuscumque beneficiis ante diem factæ nominationis auctoritate superioris creatis; etiam si ipso nominationis indulto fortè posteriora inveniantur, ut scilicet inspicitur data nominationis, ex qua nominatus primum incepit ius habere, & per quam is, ad quem fit nominatio, disertè gravatur nominato conferre aliquod beneficium, cuius qualemcumque dispositionem in præfati tunc habuit, vel etiam habiturus est. Quæ est & Clementinæ constitutionis, d. *Clemen. in nova* interpretatio, & ad illam accommodatum in satis simili juris articulo Geminiani responsum, d. *conf.* 69. nu. 2. Cum igitur hæc tam manifesta sint, existimamus Amplissimorum Dominorum officium in eo versari, ut offensionis lapidem removendo dicto D. Ioanni de Wilde potius denegent petitas literas Placiti, quam nihil in exitu profuturas, & dicto D. Ioanni Ravenstein molestiam, non periculum causæ parituras, concedant.

De Præbendis & dignitatibus.

S Y M M A R I U M

Petitorium ex indulto nominationis Facultati Artium datum in Universitate Lovanien. & collatione ordinaria per surrogationem.

1. Beneficiario cui de competente beneficio provisum est, ex delegata potestate de alio beneficio provideri non potest.
2. 5. c. 15. cui De præben. lib. 6. intellectus.
3. collator ordinarius an sua an delegata potestate censetur conferre nominato.

4. Collator ordinarius non prohibetur conferre habenti beneficium sufficiens.
6. Interpretationem certam quæ habent mutari non debent.
7. Incompatibilitas non impedit incompatibilium acquisitionem, sed retentionem.
8. Residentia necessitas ob bella & alias impossibilitates relaxatur.

CONSILIVM CCXLIII.

DIFFICULTAS, quæ coram Reverendo Domino Auditore in Curia Romana ex parte Matthiæ Christiani suppositi seu surrogati adversarij moveatur M. Godefrido Chiney V. l. Licentato, super Canonatu & præbenda collegiata Ecclesiæ Beatae Mariæ Tongrensis, quam idem M. Godefridus, vigore indulti nominandi à Leone Decimo Papa Facultati Artium in Universitate studij generalis Oppidi Lovanienfis concessit, acceptavit & obtinuit, * ex Bonifacii Papæ Octavi constitutione, in c. 15. cui De præben. lib. 6. decretique sacri œcumenici Concilij Tridentini, sess. 24. cap. 17. de reformat. & sess. 6. cap. 4. de reformat. istam aliquam probabilitatem habere non videtur; nunc præsertim post declarationem interpretationemque per Congregationem Illustrissimorum Dominorum Cardinalium, dubijs & difficultatibus ex decretis dicti Concilij Tridentini emergentibus dissolvendis per Sedem Apostolicam præposituram, factam, de qua infra dicitur. Difficultas, quæ post longa huius lites certamina tandem velut in illius exitu per Dominum Auditorem inijcitur, desumpta est ex eo decreto Concilij Tridentini, d. sess. 24. cap. 17. quo non obscure cavetur, quod uni eidemque non possint conferri duo beneficia personalem residentiam ex æquo requirentia, permissa dumtaxat potestate habenti unum beneficium, quod personalem residentiam requirit, conferendi alterius, sed quod omnino simplex sit, & personalem residentiam non requirat. Quod per dictam Congregationem dispositivo sensu apertius expressum dicitur, facta declaratione, quod omnes Canonici in propria Ecclesia residere, & personaliter de servitio debeant, c. Quia nonnulli De cler. non resid. eaque ratione nunc effectum sit, ut duo Canonici reputentur incompatibiles; ut olim dumtaxat plures dignitates, pluraque curata beneficia, c. De multis De præben. Quo constituto, in consequentiam illius hoc quoque constitutum videtur, quod adeptio unius Canonici faciat possessorem illius ad alterum Canonici adipiscendum omnino incapacem & inhabilem: eaque ex causa dicto M. Godefrido de Canonatu Tongrensi ex prædicto indulto nominandi factam collationem seu provisionem fuisse vitiosam, propter antecedentem adeptionem Canonici in collegiata Ecclesia de Hilvarenbeeck, per dictum M. Godefridum antea ex alio nominandi indulto dictæ Universitatis per Fel. rec. Sixtum Papam Quartum concessio, acceptati & obtenti. Idque ob id magis quod per obiectam Bonifacii Octavi constitutionem, in d. c. 15. qui, sancitum sit, eam, cui concessum est, ut auctoritate Apostolica possit uni persone

personæ idoneæ in sua vel alia Ecclesia providere, non posse alicui aliud beneficium sufficiens obtinenti providere. Ad cuius constitutionis terminos Adversarius dicta nominandi indulta pertrahere conatur; ut scilicet vigore illorum Executoribus dictorum indultorum non sit permissum nominatis beneficium vel ex eodem, vel alio indulto, aut alia ex causa habentibus, conferre aliud cum illo priore incompatible: idque non tantum quoad retentionem, sed etiam ademptionem posterioris incompatibilis beneficii; quasi ex vitio, incapacitate, & inhabilitate ipsius nominati, & restrictione potestatis ipsius Executoris seu Collatoris, cui per dicta indulta mandatum est nominatis acceptata beneficia conferre, & de illis providere, discrimine in hoc articulo constituto, *Gemin. in d. c. Is cui nu. 11.* inter ordinarium Collatorem, & eum, cui ex mandato Apostolico seu Apostolica delegatione alicui providere permittitur vel mandatur; ut ordinarius possit saltem ad effectum ademptionis, *c. Ordinarius §. in conferendis De officio ordin. lib. 6.* non vero retentionis, *c. De multa De præben. incompatible beneficium conferre habenti aliud incompatible; delegatus vero ne quidem ad effectum ademptionis seu adfectionis: & sic in delegati collatione seu provisione consistat omnimoda nullitas collationis seu provisionis secundi seu posterioris beneficii, permanente sola potestate retinendi primi; in ordinaria vero provisione nulla sit secundo loco collati beneficii nullitas, sed provisionis sequentis hic effectus, ut per posteriorem provisionem & ademptionem inducatur prioris obtenti vacatio, adempta potestate illius retinendi, *d. c. De multa, c. Excebatibus & ibi gloss. in per. recipere in Extravag. communib. De præben.**

2. Ceterum ut hec in aspectu aliquid momenti habere videantur, in recessu tamen manifestam cavillationem retinere deprehenduntur: quippe quod attinet ad Bonifacianam constitutionem, nulla est iusta occasio illam ad casum propositæ litis applicandi; in qua non quaeritur tam de jure & potestate Collatoris seu Executoris, quam ipsius nominati, qui beneficium acceptavit; cui per dictam constitutionem adempta non est potestas consequendi alterius beneficii, etiam cum priore incompatible; quam dictorum indultorum nominandi verba discretis & formalibus verbis nominato permittunt. Nam præter ea, quæ & doctè & acutè per Dominos Advocatos Consistoriales pro defensione dicti Codefridi contra has objectiones in medium adducta sunt (à quorum repetitione brevitate studio abstinemus) hoc in animadversione diligenter habendum, in Bonifaciana constitutione, *d. c. Is cui;* ex hypothese strictiorem esse Collatoris potestatem; ex formula de potestatis beneficio providendi personæ idoneæ gratiosè & velut extra ordinem concessæ illi, cui cessante hac gratia ius conferendi beneficii non fuisset; ut mirum non sit si strictiore interpretatione accipiat. At vero indultum nominandi non tam gratiam facit Collatori, ut possit conferre beneficium ad ipsius collationem non pertinens, quam ut conferre debeat, cuius conferendi potestatem suo iure habet, eadem po-

Consil. Wasci. Tom. I.

testate ad certam personam nominati ascripta: excitato quodammodo officio ordinarij Collatoris magis quam illi mandato. Quemadmodum usu venit in mandata iurisdictione Ordinario; quæ non tam est delegata, quam officij Ordinarij excitatio, *c. Licet c. Grave De offic. ordinarij.* Ita ut in concursu delegatæ & ordinariæ potestatis potius in collationibus beneficiorum assumatur seu assumpta intelligatur qualitas ordinariæ, quam mandata sive delegatæ potestatis seu iurisdictionis, *c. Cum aliquibus De rescript. lib. 6. Marian. Socin. conf. 260. In causa Navateni nu. 4. vol. 2.* Verum quidem est, Ordinarium ex hoc indulto constringi, ut conferat illi, cui aliqui cessante indulto non teneretur conferre; & quod sic non tam sit concessio quam præceptum, ideoque delegata potius, quam ordinaria potestas subesse videatur, *Gloss. in d. c. Cum aliquibus in V. concedimus, Panorm. in d. c. Licet nu. 3.* negari tamen nequit, quin dum delegata seu Apostolica concurrat cum ordinaria, in eorum concursu ordinariæ magis quam accidentariæ consideratio habeatur, *l. Qui habet De tutela:* præsertim in casu nostro, quo id, quod favorabile est arripiendum & sequendum potius, quam quod vel odiosum vel penale: ideoque licet in merè & absolute delegato, propter ambitionis vitium, strictior potestas constituta sit ex Bonifaciana constitutione, *d. c. Is cui;* non debet tamen idem constitui in eo, qui etiam per se ordinariæ potestatis adminiculo fulcitur, & sic mixtam causam habet; quia sub conditione de simplici casu solius delegati loquente comprehendi non debet, *c. Statutum De elect. lib. 6. Felin. d. c. Grave De offic. ordinarij. Panorm. in c. Bone memorie De postul. Prælat. §. Proinde ut Ordinarius habenti beneficium etiam sufficiens non prohibetur aliud conferre, etiam nullâ factâ mentione prius habiti beneficii, Clement. 2. de offic. ordinarij ita quoque cum ex mandato Apostolico confert beneficia, ad suam ordinariam collationem pertinentia, inutiliter aut nulliter contulisse dici non debet, saltem non respectu suæ ordinariæ collationis, *socius d. conf. 260. nu. 4.**

Et ut in usu horum indultorum Ordinariæ potestatis consideratio propter concursum delegatæ seponatur; totaque hæc Ordinarij ad nominationem facta collatio censeatur ex Apostolica & delegata potestate procedere, nihilo magis restricta censeri debet huius Collatoris potestas quoad hoc, quin possit utiliter conferre nominato aliud etiam incompatible beneficium prius obtinenti: t. ob id, quod in dicta Bonifaciana constitutione formula mandati restrictiorem potestatem Collatori faciat; quia scilicet illi mandatum est, ut uni idoneæ personæ de beneficio provideat; ex intentione autem mandantis (quam intueri semper oportet, *c. præterea requisitus de appellat. §. idonea persona in casu eius constitutionis* (licet aliàs aliter quis idoneus reputetur, *c. Super inordinata De præben.*) non habeatur, cui de sufficienti beneficio aliunde seu prius provisorum fuit, *Oldrad. conf. 233. Credo de iure nu. 3.* Sic quod duplex in huiusmodi mandato conspiciatur & deprehendatur causa, cur restrictius accipi debeat; tum ex parte mandatarij, cui gratia illa

P p 4

fit, quæ

fit, quæ prius ei non competebat; tum ex parte Personæ, cui ex illa provideri debet, sub certa scilicet qualitate idoneitatis: ita ut requiratur concursus utriusque, & maxime quoad eam, cui providetur, ut sit idoneus ex sufficientia provisionis, nec omnino idoneus ex illius antecedente sufficientia: quippe mandati fines strictè accipiendi & observandi sunt, *c. Cum delicta De rescrip. c. Bone 2. De postul. Prælat. & qui mandat idoneæ personæ provideri, non censetur idem permisisse quoad idoneam, c. Si pauper De prob. lib. 6. l. cum prætor De iudi. At in his indultis Nominationum idoneitas personæ nominati non definitur nec restringitur ex sufficientia vel insufficientia beneficii, sed ex alijs qualitibus; promotionis scilicet & insufficientiæ bonorum ad certam definitamque quantitatem dictis indultis præscriptam. Quæ quidem qualitates cum in præfato M. Godefrido tempore acceptationis concurrerint, hoc est Magister in artibus in Facultate Artium in Universitate Lovaniensi promotus fuerit, & eo tempore in bonis octuaginta ducatos annuos non habuerit (usque ad quam summam nominati insufficientia, & capacitatis idoneitas per dicta indulta definita & circumscripta est) nihil occurrit, unde vel acceptatio nominati, vel Collatoris gravati seu Executoris provisio de hac præbenda Tongrensi dici possit nulla aut aliquo vitio laborare.*

Quinimo ad terminos dictæ Bonifacianæ constitutionis reducendo dicta Nominationum indulta, præsupponendo quod delegatæ omnino potestate conferre habeant, quibus nominationes diriguntur, & quod teneantur conferre constitutis in tali idoneitate, qualem requirit Bonifaciana constitutio; hoc est, ut habentibus sufficiens beneficium non possit providere, sed illis tantum, quibus de beneficio sufficienter provisum non est; nihil adhuc occurrit, unde hæc M. Godefridi acceptatio aut illi facta provisio de nullitate vel vitio redargui possit; ob id, quod non proponatur nec probari possit, quod dictus M. Godefridus ad sufficientiam beneficiorum secundum terminos & fines dictorum indultorum pervenerit; sed in vera insufficientia constituitur, quæ secundum terminos dictæ Bonifacianæ constitutionis idonea causa est, cur etiam ex delegata potestate illi ex hoc mandato de hoc Tongrensi Canonatu provideret. Quo sensu aperte hanc Bonifacii constitutionem accipit & restringit ordinaria Glossa, in d. c. l. cum in verb. sufficiens; quam in eo sequuntur omnes; *Anchar. in d. c. l. cum in nu. 2. philip. Franc. ibi nu. 3. paul. varif. conf. 40. Quamvis Ioannes nu. 13. vol. 4. & auctoritate decisionis Rotæ Romanæ satis confirmatur, Decis. 445. Si legatus Apostolicus, alias est 26. in novis sub tit. de præben.*

Quod in proposito proclivius dici potest, quod hæc indulta non recipiant gratiam aut favorem ipsius Collatoris, quem hæc res potius gravat; sed ipsorum nominatorum, quibus usque ad præbendam sufficientiam, hoc est sexaginta ducatorum acceptandi quæcumque beneficia potestas permittitur per gratiam non odiosam aut restringibilem, sed summe favorabilem & latiore interpretatione dignam, ob favorem studiorum & commodorum,

quæ ex illis respublica accipit ac remunerationem illorum, *auth. Habita C. Ne filius pro patre & c. Bar. vol. in l. 1. Solutio matrim. paul. Paris. conf. 140. Inspectis indultis. vol. 4.*

De qua interpretatione dubitandum non est ex veterato usu & observatione dictorum indultorum, ex quibus nominati hæcenus ita consueverunt acceptare & obtinere etiam Canonici; non obstante alicujus alterius Canonici antecedente acceptatione, quamdiu ad præbendam sufficientiam non pervenerunt. A quâ veteris interpretationis & observationis recedendum non est, *l. Minime l. Si De interpretatione de legib. c. cum dilectus De consuetud. Panor. in c. dilectus De concess. præbend. etiam si vel iudicio rationis, vel ex verborum tenore deprehendi & demonstrari possit, eam non plane rectam esse vel à verò aberrare, Steph. Bertran. conf. 299. ad facilitatem nu. 12 vol. 8.*

Nec ab eadem observatione recedendum propter superveniens decretum Concilii Tridentini, ex quo duo Canonici facti dicuntur incompatibiles, *1. sess. 7. can. 4. & d. sess. 24. cap. 17. vide supra conf. 233. nam incompatibilitas beneficii non est causa, cur habenti tale alterum conferri non possit; cum etiam iure veteri, quo dignitatum & curatorum accumulatio cum maiore odio & prædictis prohibetur, d. c. de multa, d. Extravag. Execrabilis, incompatibilitas nullum faciat impedimentum in acquisitione, sed dumtaxat in retentione; ut post acquisitum incompatible aliud eiusdem aut diversi generis incompatible acquiri quidem possit, sed ita ut acquisito posteriori, prius ipso iure vacet, non etiam impediatur posterioris acquisitio. In proposito igitur non hoc potest constitui quasi M. Godefridus non potuerit hunc Tongrensem Canonatum acquirere, quia tempore acceptationis habuerit Hilvarenbekensem; sed hoc dumtaxat ad summum, quia Tongrense postea accepit, Hilvarenbekenfem vacante.*

Ex quibus comprehendere potest, erroneam esse traditionem eorum, *Pet. Rebuff. ad concordata Franciæ De collat. §. volumus ad verb. tempore vacationis, resp. & per ipsum text. in verb. non possit, qui non rectè intellecti Bonifacianâ constitutione existimaverunt, nominatū vigore suæ nominationis petere aut acceptare non posse beneficium, quod cum eo, quod tempore acceptationis obtinebat, incompatible est: cum id in potentiore incompatibilitate, quæ causatur ex pluribus dignitatibus aut curatis beneficijs, constitui nequeat; in quibus prius obtentum non obstat acquisitioni posteriori, licet posterioris acquisitio inducat prioris vacationem. Quæ etiam causa est, quod Pet. Rebuffus postea deprehensio errore, in altera seu posteriore suorum commentariorum ad concordata Franciæ editione, ingenuè confessus sit, & priori suæ editioni hoc addiderit, hodie illud (quod scilicet prioris incompatibilis adeptio obstat acquisitioni posteriori) non servari. Rectius interim & magis ingenuè facturus fuisset, si id non hodiernæ observationi & velut contrariæ consuetudini, sed veritati juris, priorem suum errorem agnoscendo, ascripsisset: cum manifestum sit neminem ex prioribus cuiuscumque beneficii acquisitione inhabilem fieri ad posterius quantumvis incompatible ex sola beneficii*

beneficij incompatibilitate, d. cap. De multa; d. Extravag. Execrabilis. Et ne quidem in dicta Bonifaciana constitutione, d. c. 1. s. est, in qua non ipsius beneficij qualitas, quæ incompatibilitatem in suo genere facit, inhabilitatem inducit, sed beneficij sufficientia, quæ ex forma gratiæ facit, ut illius possessor ad obtinendum aliud etiam simplex non sit amplius idoneus, quamdiu id possidet, & non prius dimittit aut ad acquisitionem & retentionem dispensationem obtinet. Quæ sanè sufficientia præfato M. Godefrido obtinuit, si dici potuisset, quod Canonicatus Hilvarenbekenensis secundum terminos indoliti nominandi fuisset sufficiens: quod cum dici non possit, consequitur hunc Tongrensem postea acceptari, & dictum Hilvarenbekenensem retinere potuisse. Potissimum quia tempore acceptationis Tongrensis inutilis ei fuerit Hilvarenbekenensis; ut qui per intestina bella in ea residere non potuerit, nec fructus inde percipere. Quid enim interest quis non possit residere, an possit quidem, sed non teneatur? Unde quæ ratione in vera & præfiori illa incompatibilitate, quæ causatur ex dignitate vel cura, quæ beneficiis incumbit, vitium incompatibilitatis nullum operatur effectum, nisi ex die acquisitæ pacificæ possessionis & facultatis percipiendorum fructuum, d. Extravag. Execrabilis §. qui verò, & ibi gloss. in v. possessionem & in v. habuerunt; eadem & multo minus operari debet in illa, quæ ex sola residentia necessitate causatur: ut ex dicto decreto Conciliari nunc est in pluribus canonicatibus, qui per se aliqui simplicia & non qualificata beneficia censeferi consueverunt, sic saltem ut remissa residentia necessitate ex causa hostilitatis, belli, vel alia simili impossibilitate, c. Relatum c. Inter quatuor. de cler. non resid. c. 1. cod. tit. lib. 6. Calder. conf. 17. An canonicus expulsus De præbendis. Bald. conf. 357. Insuper vol. 2. ex consideratione requisitæ residentia non possit constitui incompatibilis, aut incompatibilitatis, de qua hic queritur, effectus.

His itaque & alijs pluribus per præfatos doctissimos Consistoriales Advocatos latius deductis attentis, existimamus, dubium, quod præfato M. Godefrido ex dicta Bonifaciana constitutione, & decreto Conciliari movetur, ad inducendam ipsius inidoneitatem, nullus esse momenti; saltem non ad impediendum effectum acquisitionis huius Canonicatus Tongrensis, de qua nunc tantum est questio; non etiam de retentione utriusque, de qua quamdiu posterior hic Tongrensis pacifice non habetur, questio nulla esse potest.

De Præbendis

S V M M A R I U M

Petitorium ex indulto nominationis Facultatis Artium in Academia Lovanensi contra ordinariæ & Apostolicæ provisum.

1. Personæ conditio in omnibus questionibus priore loco discutienda.
2. Clericatura necessaria pro obtinendo beneficio.
3. Patria potestas præsumitur.
4. Filius familias nihil habere intelligitur.
5. Literis sigillatis credendum.
6. Beneficium monoculum acceptari non potest vigore nominationis.

7. Relatio conformatur relato.
8. Nominationis vigore acceptari potest beneficium vacans tempore nominationis.
9. Ex actum duorum conjunctione si nequeat cognosci utrum prius utrum posterius actum sit id censetur prius quod prius erat agendum.
10. Instrumentum exhibens eius contenta fateri censetur.
11. Valor beneficij quomodo instituendus.
12. Principis secularis dispositio circa res ecclesiasticas quomodo valeat.
13. Collatio obtenta ab eo qui ius non habet non valet.
14. Collatio de beneficio non vacante non valet.
15. Conditio in præsens tempus nulla est.

CONSILIUM CCXLIV.

ELEGANTEM & variam inspectionem habet causa beneficalis, quæ indecisa pendet coram Reverendo Domino Conservatore privilegiorum Almae Universitatis Lovanensis de & super jure ac titulo Capellanæ ad altare beati Vincentij in parochiali Ecclesia S. Petri in suburbij Oppidi Huenfis Leodiensis diocesis, inter Magistrum Lambertum Rotarij vigore nominationis venerandæ Facultatis Artium in eadem Universitate ad collationem Rectoris dictæ parochialis Ecclesiæ nominatum, Impetrantem, & Nicolaum de Wies Reum seu Opponentem. Difficultas sanè etsi non sit omnino nulla; tam magna tamen non est, quin facilis sit illius extricatio, dum accurate separantur causæ & jura utriusque partis, Impetrantis, & Opponentis: permixta enim eorum tractatio obscuritatem parit. Separantes itaque jura Impetrantis à jurijs Opponentis videamus quid in singulis sit.

Et cum de conditione personæ prima ubique sit questio, l. Si queramus De testam. l. Quidam De iure codicil. nihil in Impetrantis persona desiderari putamus ad capacitatem huius beneficij. Nam prima qualitas, sine qua nullius beneficij in universum posset esse capax, c. Cum adeo De rescr. c. Ex literis De transact. Frederic. De Seno consil. 290. Quia in præfati n. 8. hoc est clericatus seu tonsuræ clericali, evidenter probata est literis tonsuræ quas Opponens ipse recognovit. Secunda Impetrantis conditio quam requirit gratia Apostolica Facultati Artium concessa, magisterium scilicet seu promotio in Artibus, ex Opponentis confessione manifestissime etiam probata est. Tertia quod Impetrans nō habeat in bonis octuaginta aut quadraginta florenos auri de Camera annuatim, eo ipso satis probatum intelligitur, quod à parte adversa contrarium positivè non inveniatur obiectum aut probatum; potissimum quod à negativa assertione dependeat, cujus per rerum naturam nulla solet esse probatio, c. Bona & ibi gloss. in verb. per rerum naturam De elect. † Cum alioquin etiam constet ex propria Opponentis allegatione, patrem Impetrantis vivere, in cujus potestate esse præsumitur, non probat emancipationem; propter confessionem Opponentis eundem Impetrantem natum esse ex legitimo matrimonio, l. si filius D. de probat. l. si emancipati c. de collat. p. bil. Cornue consil. 204. Quamquam videatur nu. 7. vol. 3. filius enim in potestate sui patris constitutus nihil habere præsumitur, quia omnia patri acquirit, l. Placet De acq. hered.

De